

башѣ ѱ, и че е сынъ на Ревеккѣ: и тя
 13 ^мсе ся завтече, та каза на башѣ си. И като
 чу Лаванъ за Іакова сестринѣ-тъ си сынъ,
^взавтече ся да го посрѣщне: и пригърнѣ
 го, и цѣлунѣ го и заведе го въ домъ-тъ си:
 и приказа Іаковѣ Лавану всичко това.
 14 И рече му Лаванъ: "Наистинѣ ты си
 кость моя и плѣтъ моя. И живѣ при него
 единъ мѣсець дни.
 15 И рече Лаванъ Іакову: Понеже ми си
 братъ, безъ нищо ли ще ми работишь?
 16 кажи ми, коя *ще* бжде заплатата-та ти? И
 имаше Лаванъ двѣ дѣщери: име-то на
 по старѣ-тѣ Лія, а име-то на по младѣ-
 17 тѣ Рахиль. И на Лія очитѣ не бѣхъ
 здравы: а Рахиль бѣше прилична и кра-
 18 сна на лице. И възлюби Іаковъ Рахиль:
 и рече: "Ще ти слугувамъ седмъ години
 19 на Рахиль, по малкѣ-тѣ ти дѣщериѣ. И
 рече Лаванъ: По добрѣ да ѱ дамъ на
 тебе, неже да ѱ дамъ на другъ мѣжъ:
 20 живѣй при мене. И "слугува Іаковъ за
 Рахиль седмъ години: и видѣхъ му ся
 малко дни, поради любовь-тѣ му къмъ
 неѣ.
 21 И рече Іаковъ Лавану: Дай ми женѣ-
 тѣ ми, защото ся испълни врѣме-то ми,
 22 ^вза да влѣзѣхъ при неѣ. И събра Лаванъ
 всички-тъ человекѣ на онова мѣсто, и
 23 ^мнаправи пиръ. И вечеръ-тѣ зѣ дѣщериѣ
 си Лія, и му ѱ доведе: и той влѣзе при
 24 неѣ. И даде Лаванъ рабынѣ-тѣ си Зел-
 25 фѣ, за рабынѣ на дѣщериѣ си Лія. И
 на утринѣ-тѣ, ето тя бѣше Лія: и рече
 Лавану: Що е това дѣто ми стори ты? не
 ти ли слугувахъ за Рахиль? и защо ми
 26 излѣга ты? А Лаванъ рече: Не бѣва така
 въ наше-то мѣсто, да ся дава по млада-та
 27 прѣди по старѣ-тѣ. "Свърши седмицѣ-тѣ
 на тѣзи, и ще ти дамъ и онѣзи за слу-
 гуваніе-то дѣто ще ми слугувашъ още
 28 седмъ години. И направи Іаковъ така, и
 свърши седмицѣ-тѣ ѱ: и Лаванъ даде
 29 дѣщериѣ си Рахиль за женѣ. И даде Ла-
 ванъ рабынѣ-тѣ си Валлѣ, за рабынѣ
 30 на дѣщериѣ си Рахиль. И влѣзе Іаковъ
 и при Рахиль: и ^ввъзлюби Рахиль повече
 отъ Лія: и работи му ^моше други седмъ
 31 години.
 32 И понеже ^ввидѣ Господь че бѣше не-
 любима Лія, ^сотвори утробѣ-тѣ ѱ: а Ра-
 драгоръ бѣше неплодна. И зачнѣ Лія, и ро-
 ди сынъ и нарече име-то му *Рувимъ: за-
 что рече: Наистинѣ ^мпригледа Господь
 на смиреніе-то ми: сега прочее ще ми

33 възлюби мѣжъ ми. И зачнѣ пакъ, и
 роди сынъ: и рече: Понеже чу Господь
 че не съмъ любима, за това ми даде и
 тогозь: и нарече име-то му †Симеонъ.
 34 И пакъ зачнѣ, и роди сынъ: и рече: Сега
 вече мѣжъ ми ще ся съедини съ мене,
 защото му родихъ трима сынове: за това
 35 нарече име-то му †Левей. И зачнѣ пакъ,
 и роди сынъ: и рече: Тойзи плѣтъ ще
 похвалѣхъ Господа: за това нарече име-то
 му ^м**Иуда: и прѣстанѣ да ражда.

ГЛАВА 30.

1 И когато видѣ Рахиль че ^не раждаше
 чада Іакову, ^сзавидѣ Рахиль на сестрѣ
 си, и рече Іакову: Дай ми чада: ^сако ли
 2 не, азъ умирамъ. И разгнѣви ся Іаковъ
 на Рахиль, и рече: ^вДа ли съмъ азъ вмѣ-
 сто Бога, който е лишилъ утробѣ-тѣ ти
 3 отъ плодъ? И тя рече: Ето ^срабыня-та
 ми Валла: влѣзъ при неѣ, и ^сеце роди
 на колѣнѣ-тѣ ми, ^мза да придобыж и азъ
 4 чада отъ неѣ. И даде му Валлѣ рабы-
 нѣ-тѣ си ^вза женѣ, и влѣзе Іаковъ при
 5 неѣ. И зачнѣ Валла, и роди сынъ на Іа-
 6 кова. И рече Рахиль: Богъ ^сотсѣди съд-
 бѣ-тѣ ми и послуша гласъ-тъ ми, и даде
 ми сынъ: за това нарече име-то му *Данъ.
 7 И зачнѣ пакъ Валла рабыня-та на Ра-
 8 хиль: и роди второй сынъ на Іакова. И
 рече Рахиль: Силнѣ борбѣ ся борихъ
 съсъ сестрѣ си, и навихъ, и нарече
 име-то му †Нефевалимъ.
 9 А когато видѣ Лія че прѣстанѣ да ра-
 жда, зѣ рабынѣ-тѣ си Зелфѣ, ^и даде
 10 ѱ Іакову за женѣ. И Зелфа рабыня-та
 11 Ліяна, роди сынъ на Іакова. И рече Лія:
 Благополучіе иде: и нарече име-то му
 12 †Гадъ. И роди Зелфа, рабыня-та Ліяна
 13 второй сынъ на Іакова. И рече Лія: Бла-
 жена азъ, защото ^вблаженѣ ще ми име-
 нувать жены-тѣ; и нарече име-то му
^м**Асиръ.
 14 И прѣзъ дни-тѣ на жетвѣ-тѣ на жи-
 то-то, отиде Рувимъ и намѣри на поле-то
 мандрагоры, и донесе ты на майкѣ си
 Лія: А Рахиль рече на Лія: ^м"Я ми
 15 дай отъ мандрагоры-тѣ на сына си. И тя
 ѱ рече: "Малко ли ти е дѣто си зѣла
 мѣжа ми? и искашь да земешъ и ман-
 драгоры-тѣ на сына ми? А Рахиль рече:
 Като е тѣй нека лежи съ тебе тѣзи ноць,
 16 за мандрагоры-тѣ на сына ти. И като
 дойде Іаковъ вечеръ-тѣ отъ поле-то, из-

^м Гл. 24; 28.
^з Гл. 24; 29.
^и Гл. 2; 23. Сжд. 9; 2. 2 Цар. 5; 1. 19; 12, 13.
^ѱ Гл. 31; 41. 2 Цар. 3; 14.
^к Гл. 30; 26. Осія 12; 12.
^л Сжд. 15; 1.
^м Сжд. 14; 10. Іоан. 2; 1, 2.
^н Сжд. 14; 12.
^о Ст. 20. Втор. 21; 15.

^п Гл. 30; 26. 31; 41. Осія 12; 12.
^р Псал. 127; 3.
^с Гл. 30; 1.
^{*} Ето сынь.
^т Исх. 3; 7. 4; 31. Втор. 26; 7. Псал. 25; 18. 106; 44.
[†] Послушаніе.
[‡] Съединеніе.
[§] Мат. 1; 2.
^{**} Славословіе.

^а Гл. 29; 31.
^б Гл. 37; 11.
^в Іов. 5; 2.
^г Гл. 16; 2. 1 Цар. 1; 5.
^д Гл. 16; 2.
^е Гл. 50; 23. Іов. 3; 12.
^ж Гл. 16; 2.
^з Гл. 16; 3. 35; 22.
^и Псал. 35; 24. 43; 1. Псал. 3; 59.

^{*} Сждл.
^ѱ Мат. 4; 13.
[†] Борба Мол.
[‡] Ст. 4.
[§] Благополучіе.
^л Прит. 31; 28. Лук. 1; 48.
^{**} Блаженъ.
^м Гл. 25; 30.
^н Числ. 16; 9, 13.